

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/130/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215203287
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6215203287.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa R. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom v S., č. XXX, proti odporkyni X. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom vo U., A. č. XX, zastúpenej Mgr. Andreou Legényovou, advokátkou so sídlom vo Veľkom Krtíši, Komenského č. 3, o zníženie výživného, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 10C/272/2015-62 zo dňa 21.10.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporkyni domáhal zníženia výživného (prvý výrok) a uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporkyni trovy konania v sume 836,79 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku (druhý výrok). Dospel k záveru, že napriek zmene pomerov na strane navrhovateľa je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť odporkyni výživné v doterajšej výške. Okresný súd rozhodol s poukazom na ustanovenia § 62 ods. 1, 2 a 5, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine; o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Proti rozsudku okresného súdu podal navrhovateľ včas odvolanie zo dňa 08.12.2015 (č.l. 70-71 spisu). Nesúhlasil s rozsudkom okresného súdu. Vyčítal okresnému súdu, že nedostatočne zistil skutkový a právny stav veci; celý rozsudok vyznieva v prospech odporkyne a nie je podľa neho objektívny a nevychádza z vykonaného dokazovania ani nemá oporu v príslušných právnych predpisoch. Poukázal na skutočnosť, že dôvodom rozvodu s matkou odporkyne bola jej mimomanželská známosť, ktorá trvá do súčasnosti a s ktorou žije odporkyňa a jej matka v spoločnej domácnosti. Zdôraznil, že okresný súd neskúmal príjem jeho bývalej manželky napriek tomu, že na výživu svojich detí prispievajú obidvaja rodičia; v odôvodnení napadnutého rozsudku chýbajú údaje o matke odporkyne a okresný sa nezaoberal otázkou prečo táto nepracuje a nehľadá si zamestnanie. Poukázal na to, že v súčasnosti opatruje svoju priateľku a nechce ju stratiť; je ochotný pracovať, ale v súčasnosti ho potrebuje jeho priateľka. Je ochotný platiť výživné v sume 100,- € mesačne a nie doterajšie výživné v sume 200,- € mesačne nakoľko sa mu od posledného rozhodnutia o určení výživného zmenili pomery. Vyjadril názor, že navrhované výživné v sume 100,- € mesačne by pokrylo súčasné náklady odporkyne na štúdium na gymnáziu keby na jej výživu prispievala aj jej matka. Zdravotný stav odporkyne sa zhoršil až od toho času, keď sa jeho bývalá manželka s odporkyňou odsťahovala k priateľovi, dôvod zhoršenia jej zdravotného stavu mu však doposiaľ nie je známy. Nesúhlasil ani s priznaním náhrady trov konania. Navrhol zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Podľa § 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

V podanom odvolaní navrhovateľ z hľadiska obsahu vyčítal okresnému súdu predovšetkým nesprávne právne posúdenie veci. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav; o nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V prejednávanej veci okresný súd zamietol návrh navrhovateľa v podstate s odôvodnením, že na zmenu pomerov na jeho strane nemožno prihliadať. Z citovaného ustanovenia § 62 ods. 2 Zákona o rodine vyplýva povinnosť obidvoch rodičov podieľať sa na výživnom svojich detí podľa svojich pomerov; podľa ustálenej súdnej praxe sa táto zákonná povinnosť rodičov v procesnej rovine prejaví tak, že v konaní o vyživovacej povinnosti rodičov k deťom (vrátane vyživovacej povinnosti voči plnoletým deťom) je súd povinný skúmať a zohľadniť akou mierou sa na výživnom podieľajú obidvaja rodičia (t.j. vo veciach výživného plnoletých osôb druhý rodič, ktorý nie je účastníkom konania). Podľa § 120 ods. 1 tretia veta O.s.p., súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci; predovšetkým pôjde o také dôkazy, ktoré vyplývajú z doterajšieho priebehu konania bez toho, aby zákon ukladal súdu povinnosť takéto dôkazy vyhľadávať a ktorých potreba vykonania vyplýva z hmotného práva (z hľadiska prejednávanej veci je hmotným právom práve ustanovenie § 62 ods. 2 Zákona o rodine). Konanie o vyživovacej povinnosti je špecifické z hľadiska nutnosti zisťovať skutkový stav vo vzťahu k pomerom dotknutého dieťaťa ako aj obidvoch rodičov; nič na tom nemení skutočnosť, že v prípade výživného plnoletých detí má konanie charakter sporového konania a druhý rodič nie je účastníkom konania (tieto závery sa plne premietli aj v novej právnej úprave procesného práva, podľa ktorej je v zmysle § 36 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok súd povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci, keď uvedené sa vzťahuje aj na konanie vo veciach výživného plnoletých osôb). V čase maloletosti dieťaťa súd pred rozhodnutím v zmysle § 62 ods. 2 Zákona o rodine prirodzene zisťuje pomery obidvoch rodičov, ktorí sú účastníkmi konania vo vzťahu k ich schopnosti platiť výživné; tejto povinnosti však nie je zbavený ani v prípade plnoletosti dieťaťa, kedy rozhoduje podľa totožného ustanovenia § 62 ods. 2 Zákona o rodine. V prejednávanej veci okresný súd pomery matky odporkyne žiadnym spôsobom neskúmal a v napadnutom rozsudku ich žiadnym spôsobom nevyhodnotil s dopadom na predmet konania. Z uvedeného vyplýva, že aplikáciou § 62 ods. 2 Zákona o rodine okresný súd síce v prejednávanej veci aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, pretože žiadnym spôsobom nezisťoval schopnosti a možnosti matky odporkyne plniť svoju vyživovaciu povinnosť a jej reálne plnenie voči odporkyni, v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdil, pretože následne nedostatočne zistil skutkový stav, čím je daný dôvod na zrušenie rozsudku okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôsledku zrušenia rozsudku okresného súdu zrušil odvolací súd aj závislý výrok o trovách konania (§ 212 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

V ďalšom konaní okresný súd zistí aj pomery matky odporkyne vo vzťahu k jej schopnosti platiť výživné odporkyni a ako si túto povinnosť reálne plní (výsluchom odporkyne ako účastníka konania alebo výsluchom matky odporkyne ako svedka). Následne vyhodnotí ako sa zmena pomerov aj na strane odporkyne, ktorá od poslednej úpravy výživného dosiahla plnoletosť, prejavila na vyživovacej povinnosti obidvoch rodičov voči nej (po dosiahnutí plnoletosti ustupuje do úzadia osobná starostlivosť rodiča, ktorému bolo predtým maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti - okrem iného aj z dôvodu, že rozhodnutie o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti stráca nadobudnutím plnoletosti účinnosť - a vystupuje do popredia vyživovacia povinnosť tohto rodiča aj vo forme peňažného plnenia ak nie je v celom rozsahu pokrytá napr. zabezpečením bývania a podobne). Svoje rozhodnutie okresný súd primerane odôvodní.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.